

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبی-فرهنگی

استاد اکبر سنا

۲۱ فبروری ۲۰۲۱

استاد اکبر سنا

دری یا فارسی یا هر دو..

زربخش، در فیسبوک همین موضوع را در اقتراح گذاشته است که توجه مخالفان و موافقان را به خود جلب کرده است. من هم با کومنتی نظرم را ابراز داشتم. برای این که موضوع همگانی بیان گردد در صفحه خود ان را نشر می کنم و از دوستان خواهش مندم که اگر کوچکترین علاقه ای هم به هویت ملی خود دارند از آن نا خوانده نگذردند. زبانی که امروز در ایران، افغانستان و تاجیکستان مردم به آن سخن می زنند هر سه یک زبان است که بنا بر ملحوظات سیاسی به نامهای فارسی، دری و تاجیکی یاد می شود این زبان که مینوریسکی دانشمند فقید روس آن را فارسی نو می خواند و ادعا دارد که جایگاه نخستین آن شهر غرني است در سده چهارم هجری از شرق فلات بزرگ ایران به غرب که تا آن وقت با بقایای زبان پهلوی سخن می گفتند، رفته است. این که "قطران" شاعر تبریزی "دیوان منجیک" را در نزد "ناصر خسرو" خوانده است خود مؤید این موضوع است. کسانی که این زبان را به ایرانی، تاجیکی و افغانی تقسیم می کنند یا نادان هستند یا مقلد و... اینها افتخارات خود را به هر اسم و رسمی که است به پای دیگران می ریزند. برای حسن ختام توجه را به ابیاتی از "ابوحنیفه اسکافی" که در قرن پنجم در غزنی می زیسته و خواجه حافظ که در سده هشتم در شیراز فارس حیات به سر می برده است جلب می دارم.

اندرین یک فن که داری وان طریق پارسی است دست دست توست کس را نیست بر تو بر تری

ز شعر دلکش حافظ کسی بود آگاه که لطف طبع و سخن گفتن دری داند

پس باید ایقان پیدا کرد که این زبان، یک زبان است.

اگر تعصب و خود فروختگی کنار گذاشته شود هم می توان نام واحدی در همه جغرافیای این زبان پر بار به آن گذاشت.